

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 271/2011-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. júna 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. V. M., K., zastúpeného advokátom JUDr. M. C., Ž., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 14/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. V. M. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. marca 2011 doručená sťažnosť Ing. V. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Er 14/2007.

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľ uviedol:

„Dňa 5.1.2007 začalo proti mne exekučné konanie EX 6/07E súdneho exekútora JUDr. M. K., proti ktorému som dňa 27.4.2007 podal námietku, ktorá exekučná vec je vedená pred Okresným súdom v Žiline č.j. 6Er 14/2007.

Dôvodom podania mojej námietky bola skutočnosť, že dlh bol oprávnenej vyplatený mojou poisťovňou. Napriek tomu, do dnešného dňa mi nebolo právoplatne doručené rozhodnutie o mojich námietkach.

Sťažovateľ v priebehu konania žiadal odstránenie prieťahov v konaní urgenciami adresovanými Okresnému súdu, sťažnosťami na prieťahy v konaní adresovanými okresnému i krajskému súdu ako aj Ministerstvu spravodlivosti SR.“

V ďalšom sťažovateľ popísal priebeh namietaného konania a navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 6Er 14/2007 bolo porušené.

Okresnému súdu Žilina sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 6Er 14/2007 konal bez zbytočných prieťahov.

Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadošťačenie vo výške 5000.- €, ktoré je Okresný súd Žilina povinný mu vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Okresný súd Žilina je povinný zaplatiť sťažovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 314,18 € na účet právneho zástupcu... do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanovený zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa ústavný súd skúmal jej zákonom predpísané náležitosti upravené v § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde, ako aj prípadné dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti pravidelne skúma aj to, či sťažnosť nie je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti (návrhu) možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 300/06).

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (II. ÚS 12/01) sa ochrana základnému právu vrátane práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie práva označeným orgánom verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) trvalo alebo ešte pretrváva. Ak v čase, keď bola podaná sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádzalo k namietanému porušovaniu práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne

neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie.

Jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný právny prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo.

Preto, ak je zrejmé, že v čase, keď bola sťažnosť ústavnému súdu doručená, už k zbytočným priet'ahom v konaní nedochádzalo, je daný dôvod na odmietnutie takejto sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Sťažovateľ namietal porušenie základného práva na prerokovanie svojej veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v sťažnosti doručenej ústavnému súdu 31. marca 2011.

Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania sťažnosti zistil, že okresný súd v označenej veci uznesením sp. zn. 6 Er 14/2007 z 13. januára 2011 zamietol námietky povinného proti exekúcii. Rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené 31. januára 2011.

V čase podania sťažnosti ústavnému súdu teda sťažovateľ vedel, že jeho právna neistota v namietanom konaní už bola odstránená a v čase doručenia sťažnosti už tvrdené porušovanie označených práv postupom okresného súdu netrvalo. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že sťažovateľ sa proti označenému rozhodnutiu odvolal z dôvodu, že nebolo doručené jeho právnenmu zástupcovi.

Tento skutkový stav bol so zreteľom na obsah sťažnosti, ako aj s prihliadnutím na zmysel a účel ustanovenia čl. 48 ods. 2 ústavy základom pre záver ústavného súdu, že

sťažnosť je zjavne neopodstatnená. Z toho dôvodu ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol už po jej predbežnom prerokovaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. júna 2011